

nemføre Skolens Undervisning med de ubdvidede Forbringinger, der efter den nuværende Skoleplan gjøres til den, i det Mervæsentligste er betinget af Maaden, hvorpaa Undervisningen gives, af den Dygtighed, hvormed hver Lærer for sig forstaa at behandle og beherske sine Fag, saa at ogsaa fra denne Side Skoleledningen har et Krav, der trænger sig frem blandt de øvrige Hensyn, som gjøre en Forbedring af Lærerspersonalets Vilkaar uafviselig nødvendig.

Øfterat have forudstiftet disse mere almindelige Bemærkninger, skal man med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrafer tilføie følgende:

ad § 1.

Adjunkternes Begyndelseslønning, der for Tiden er 1,000 Kr. + 224 Kr. i Godtgjørelse for Sædoms skrivningstillæg i Henhold til Lov af 26de Marts 1870 § 9, ialt 1,224 Kr., er foreslaaet til 1,800 Kr.; en Stigning med Alderstillaeg af 200 Kr. hvert 3die Aar er bibeholdt, men Stigningen forsat gennem et sjette Trin, istedetfor hidtil 5 Trin, for at Maximumslønningen for Adjunkterne, der nu kun udgjør 2,000 Kr. + 384 Kr., ialt 2,384 Kr., af Hensyn til, at en meget betydelig Del af Lærerstandens ikke vil kunne naa udover denne Stilling, kan blive, hvad der neppe vil kunne findes overdrevent, 3,000 Kr.

Overlærernes Begyndelseslønning, der for Tiden er den samme som øldste Adjunktslønning, er foreslaaet sat til 3,200 Kr., for at bøde paa den Ulempe, der klæber ved den nuværende Ordning af Lønningsforholdene, at Adjunker, selv om de i nok saa lang Tid have staaet paa øldst Adjunktslønning, dog ved Forfremmelse til Overlærer paa ny maa blive staaende i 5 Aar paa samme Lønning; Stigningen for Overlærerne med Alderstillaeg af 400 Kr. hvert 5te Aar gennem 3 Stigningsperioder er bibeholdt; deres Slutningslønning bliver derved 4,400 Kr.

At lade Rektorerne begynde med samme Lønning, som Overlærerne ende med, er bibeholdt efter de nu gjældende Regler, da de foruden Lønningen erholde Friholig; for dem er ligeledes bevaret en Stigning med Alderstillaeg af 400 Kr. hvert 5te Aar gennem 3 Stigningsperioder, saaledes at deres Slutningslønning vil udgjøre 5,600 Kr. Rektor ved Metropolitanaskolen er der foreslaaet tilstaaet, som hidtil, et Tillaeg af 400 Kr. aarlig. Lønningen for Rektor ved Kønne høiere Realskole er foreslaaet, ligesom hidtil, fastsat 800 Kr. lavere end den almindelige Rektorlønning. Bestemmelsen om hans Lønning for det Tilfælde, at han gaar over fra Overlærer ved en af de lærde Skoler til Rektor ved bemeldte høiere Realskole, er beholdt efter Loven af 28de Marts 1855.

Med Hensyn til Rektorernes Friholiger be-

mærkes, at medens den indre Bedligholdelse af disse efter Loven af 28de Marts 1855 paahvilede Skolefonden, ere Rektorerne nu, forsaavidt de ere ansatte efter Emanationen af den almindelige Lønningslov af 26de Marts 1870, pligtige til selv at bekoste Bygningernes indre Bedligholdelse.

Bestemmelsen om, at Jngen kan udnævnes til Adjunkt, førend han i et Aar har staaet i det lærde Skolevæsens Tjeneste, fandtes ikke i Lønningsloven af 28de Marts 1855. I denne Henseende er i Henhold til Ministeriets Rundskrivelse af 18de Mai 1852 fulgt den Regel, at Lærerne foreløbig konstitueredes og først efter et Aars Forløb kunde indstilles til fgl. Ansættelse som Adjunker, naar de dertil erhvervede sig vedkommende Rectors anbefaling; filologiske Kandidater, der havde underkastet sig den ved Anordningen af 2den Februar 1849 befalede historisk-filologiske Embedsøramen, kunde, selv om de i et Aar havde fungeret som konstituerede Lærere, ikke indstilles til fgl. Udnevnelse, førend de havde underkastet sig den ved samme Anordnings § 13 foreskrevne praktiske Prøve, men kunde paa den anden Side, hvis de havde fuldenndt denne praktiske Del af Examen med bedste Karakter, foreslaas til fast Beskikkelse efter et halvt Aars Forløb. Øfter de Forhandlinger, der fandt Sted ved Behandlingen af Kinantslovforslaget for 1872—73 angaaende fast Ansættelse af Lærere ved de lærde Skoler, har man imidlertid senere fulgt som Regel, ikke at indstille nogen af de lærde Skolers Lærere til fast Ansættelse før efter en Tjenestetid som konstitueret af henimod 3 Aar, medmindre der var ganske særegne Grunde tilstede for at afvige herfra. Paa den anden Side har man i den senere Tid, hvor Lærerydgtigheden ved en længere Tids Tjeneste var godtgjort, oftere maattet opgive den Fordring, at filologiske Kandidater skulde have bestaaet den nye ommeldte praktiske Prøve, førend de kunde indstilles til fast Ansættelse. Den saaledes nu brugelige Konstitutionstid for Lærerne, der yderligere har forringet deres Vilkaar, forsaavidt derved Tidspunktet for deres Indtræden i pensionsberettiget Stilling er rykket længere frem i Tiden, forekommer imidlertid Ministeriet at være altfor lang; en Prøvetid paa et Aar er formentlig tilstrækkelig, da kun ganske undtagelsesvis den Nødvendighed foreligger at vælge Lærere, der ikke ved længere Tids Undervisning i private Skoler have erhvervet sig den fornødne Dvælse i Læregjeningen. Man har derfor troet at burde vende tilbage til den tidligere Regel, hvorefter Konstitutionstiden var indskrænket til eet Aar. Desuden er der tilføiet en ubtrykkelig Bestemmelse om, at Adjunkternes Tjenestealder med Hensyn til Alderstillaegene regnes fra den Tid, de ere konstituerede til Lærere, hvilken Regel, der finder sin Begrundelse i den